ANUL III. — Nr. 909. EDIŢIA A DOUA VINERI, 9 AUGUST 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un număr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Românel de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc numaĭ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ în pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vĕnzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ, 8 August 1891.

Reforma şcolară în Germania

III

Am publicat în articolul precedent *esenţa* reformelor luĭ Wilhelm al II-lea. De comentariĭ credem că nu maĭ avem nevoie. Dacă aceste *reforme* ar găsi ecoŭ la poporul german, ceea ce e foarte puţin probabil, atuncĭ şcoala germană ar fi astă-zĭ maĭ departe de cât orĭ când de misiunea eĭ. Ordinea de zi a luĭ Wilhelm, din care am publicat un estras în N-rul trecut este un adevĕrat atentat îndreptat contra şcoaleĭ; ea are însă şi o parte bună. Prin francheţa sa tênărul Monarh a limpezit lucrurile. Democraţia în genere şi democraţia socialistă în special a spus de mult că şcoala e pusă în serviciul societăţeĭ şi al Statuluĭ de azĭ, că statul şi biserica s'a unit ajutându-se reciproc în exploatarea maselor şi că nu este în interesul nicĭ a unuia şi nicĭ a alteia ca să se înveţe în Şcoală numaĭ ceea ce e *„adevĕrat, real şi realizabil“* ca să ne servim de însuşĭ vorbele luĭ Wilhelm. Prin ordinea sa de zi, acest din urmă a confirmat pe deplin, imputarea ce democraţia face Statuluĭ actual în ceea ce priveşte instrucţia publică.

Când e vorba de marile probleme sociale şi de soluţiunĭ echitabile, statul şi biserica sunt într'un perfect acord a le da o deslegare imposibilă. Leon al XIII a dovedit'o maĭ deunăzĭ prin *enciclica papală*, privitoare la chestia socială şi în care se plânge că religia ocupă un loc *prea sécundar* în învĕţămînt; Wilhelm al II-lea o dovedeşte zilnic. Ambele lor *manifeste* aŭ fost primite cu căldură de *păturile superpuse* care'şĭ vĕd privilegiile evaporându-se zi cu zi, ceia ce ne întăreşte în credinţă că Statul de clase nu şovăeşte şi nu va hesita de a face totul spre a perpetua actuala stare de lucrurĭ. Ba, Monarchul german, maĭ identifică interesele Dinastieĭ sale şi ale Monarchieĭ cu acele ale Statuluĭ burghez şi spune că numaĭ sub scutul puternic al unuĭ Rege, muncitoriĭ pot fi sigurĭ de drepturile şi de libertăţile lor.

După preponderenţa ce Wilhelm al II-lea vrea să dea religieĭ în învĕţămînt, s'ar părea că până azĭ ea n'a jucat de cât un rol cu adevĕrat secondar.

In realitate însă, clericarizmul bucurându-se în Germania de marĭ şi esceptionale privilegiĭ şi formând o formidabilă putere politică, grădinele de copiĭ, şcoalele primare şi cele secondare se află maĭ cu totul în mâna popilor. Paralel cu mişcarea pentru o reformă în învĕţământ care să corespunză maĭ bine cerinţelor culturale, e şi rĕsboiul înverşunat al ultramontanilor contra şcoalelor fără confesiune saŭ *cu confesiunĭ amestecate.*

*

Aceste sunt pe scurt tendinţele reformătoare şi reformele tînĕruluĭ Monarch. Nu insistăm maĭ mult asupra lor. Le-am schiţat numaĭ spre a dovedi cititorilor că şcoala nu e azĭ o instituţie, un focar de lumină cum ar trebui să fie, că cârmuitoriĭ şi privilegiaţiĭ aŭ făcut dintr'însa o unealtă, cea maĭ puternică, pentru a *educa* pe popor în sensul lor, spre binele *lor*, pentru menţinerea privilegiilor, a nedrepteĭ organizaţiunĭ sociale de astă-zĭ.

Cu atât maĭ mult trebue preţuite sforţările ce le face laboriosul popor german spre a se emancipa de sub tutela ignoranţeĭ şi a prejudiciilor de tot soiul cu care e înbibat în şcoală. Nicăierĭ societăţile atee, conduse cu mare pricepere de cunoscutul filosof *Luis Büchner* şi *D-rul Voelckel* nu joacă un rol aşa de important; tot astfel şi comunităţile numite *Frei-religiöse Gemeinden*, care sunt rĕspândite în toată ţara, susţin o luptă crâncena şi contribue foarte mult — prin conferinţe ştiinţifice şi populare şi scrierĭ de tot soiul — la paralizarea influenţeĭ nenorocite a bisericeĭ în şcoală şi în viaţa publică.

Inainte de a merge maĭ departe şi a vorbi de adevĕratele reforme şcolare ce se discută azĭ în maĭ toate statele civilizate şi care în parte aŭ şi fost realizate în state maĭ micĭ ca Suedia, Danemarca, Cantonul Berna, etc. — după cum dovedesc programele şcolare ale acestor ţărĭ — voim să maĭ scoatem în relief planurile de reforme ale luĭ Wilhelm, spre a arăta în treacăt şi contrastul cel mare ce există în învĕţământ, între două dintre cele maĭ marĭ şi maĭ înaintate state, între Franţa şi Germania.

Se discută astă-zĭ mult în lumea cultă europeană atitudinea clericalizmuluĭ în Franţa, faţă cu forma republicană. Se ştie d'asemenea că agitaţiile cardinaluluĭ Lavigerie, care cu consimţimêntul Papeĭ s'a declarat verde pentru Republică, a produs o sciziune între clericalĭ. Numĕrul acelora care s'aŭ declarat făţiş pentru actuala formă de stat în Franţa creşte zilnic. Din această cauză mulţĭ şi-aŭ exprimat temerea că clericalizmul va pune din noŭ mâna pe şcoală, care 'ĭ-a scăpat de când cu regimul republican. Noĭ credem că această temere nu e nicĭ de cum fundată. Clericalizmul 'şĭ-a perdut influenţa şi preponderenţa maĭ cu seamă în şcoală care e laicizată într'un foarte mare grad. Reforma franceză privitoare la separarea şcoaleĭ de biserică a fost recunoscută şi de ziarele serioase şi democrate germane.

Iată cum se exprimă în această privinţă şi *Frankfurter Zeitung*, cu data de 26 Noembre 1890:

„Cea maĭ însemnată reformă pe care a introdus'o legislaţia şcoalelor în Franţa, este fără îndoială, separarea şcoaleĭ de biserică, depărtarea religieĭ dintr'însa, şi înlocuirea eĭ printr'o învĕţătură de morală şi de datoriĭ cetăţeneştĭ. Această reformă este o adevĕrată revoluţie, căcĭ unele lucrurĭ trebuiaŭ create cu totul noue, aşa o *Morală* pentru şcoală, independentă de confesiunĭ, atragerea Politiceĭ şi a Economieĭ, compunerea de catechisme pentru şcolarĭ şi de manuale pentru învĕţătorĭ.

Orĭ cine înţelege că trebuia să treacă timp până când lucrurile s'aŭ limpezit pe acest teren şi până când s'a găsit calea cea adevĕrată. Acuma şcoala franceză merge bine. Ea nu învaţă pe copiĭ numaĭ cetirea mecanică, scrierea şi aritmetica ci a se şi orienta în lume, aşĭ aduna cunoştiinţĭ care sunt folositoare atât lor în lupta pentru existenţă cât şi societăţeĭ.

Din religie s'a scos *morala* şi s'a înălţat la independenţă; restul dogmatic şi confesional s'a lăsat bisericeĭ unde îĭ e şi locul.

Prin aceasta s'a deslegat o vechie chestiune în juriul căreia s'a făcut multă gălăgie şi s'a câştigat timp şi loc pentru lucrurĭ folositoare. *Acuma abia şcoala este liberă şi se poate deda propriuluĭ eĭ ţel, aceluia de a face pe om capabil să fie om.*

Terminăm pentru azĭ, obsevând că de şi multe reforme şi probleme se pot resolvi maĭ tot aşa de bine într'o Monarchie ca şi într'o Republică, totuşi o reformă radical-democrată, ca acea schiţată de ziarul german, credem că nu e cu putinţă de cât sub un regim republican.

In numĕrul viitor vom publica, între altele, un interesant discurs asupra reformeĭ scolare în Germania, ţinut la Noiemvrie trecut de către celebrul clinician *de Ziemssen*, rectorul Universităţeĭ din Munich.

Cer-Negură.

TELEGRAME

COPENHAGA, 7 August. — Regele Grecieĭ a sosit; a fost primit la gară de familia regală.

NORDENHEIM, 7 August. — Schela construită pentru lucrările „Norddeutschen Lloyd“ s'aŭ dărâmat; 10 lucrătorĭ aŭ fost omorîţĭ şi 8 rănіţĭ în mod grav.

MUNICH, 7 August. — Azĭ s'a deschis conferinţa pentru negociările tratatuluĭ de comerţ. — D. Mayer, consilier de Stat, a salutat pe delegaţiĭ în numele guvernuluĭ din Bavaria.

Domniĭ Iordan şi Glanz, delegaţiĭ Germanieĭ şi Austro-Ungarieĭ aŭ mulţumit

Doctorul Fraytag

Gazetele guvernamentale aduc vestea că doctorul Fraytag are să vie în ţară să'şĭ continue studiile începute în 1886. asupra animalelor domestice de la noĭ.

Acest D. Doctor după prima sa venire în România în 1886 cum s'a întors la Hall, a ţinut o conferinţă concetăţenilor săĭ în care după ce a tămâiat dinastia cum face orĭ şi ce neamţ pentru ceĭ de un neam cu el, a insultat ţara în modul cel maĭ trivial, făcându-se ecoul gândurilor Aceluia care n'a vĕzut nimic bun în ţara Româneacă afară de banĭ.

Iată propriele cuvinte ale Doctoruluĭ Fraytag:

..... *Numaĭ în miserabila adminis traţie a funcţionarilor publicĭ, care nu sunt numaĭ leneşĭ. dar şi necin stiţĭ, nu s'aŭ putut introduce îmbunătăţirĭ. Regele stă neputincios faţă cu această corupţiune, precum, El In suşĭ s'a esprimat către orator (Fray tag), în cursul uneĭ întrevorbirĭ cu aceste cuvinte:* **„cum pot să mĕ lupt contra tâlharilor“.**

Liberaliĭ-conservatorĭ, atuncĭ în oposiţie, aŭ stigmatizat cu cuvinte vehemente purtarea acestuĭ neamţ, precum şi a guvernuluĭ liberal ce 'l adusese în ţară, cu cheltuiala statuluĭ. Ce trebue să zicem noĭ actualuluĭ guvern? Liberaliĭ-naţionalĭ aveaŭ scuza că nu ştiaŭ ce poamă e Fraytag; ceĭ de la cârma ţĕreĭ de astă-zĭ îl cunosc perfect de bine şi numaĭ pot să aibă această scuză. De ce dar îl aduc? Să 'ĭ dea un noŭ prilej să insulteţ ţara? **Orĭ o fac din supunere şi linguşire către Neamţu de pe Tron.**

SANATATEA LUI WILHELM II

Extragem din ziarele franceze şi engleze depeşile următoare:

Kiel, 14 August.

Aci se petrece ceva neobicinuit. La fie-care oră se trimet depeşĭ cifrate la cancelariat. Pe aci se vorbeşte că s'ar fi trimes ordin ambasadorilor în congediŭ, să fie la posturile lor înainte de expirarea congediuluĭ.

In ultimele douĕ nopţĭ Impĕratul a fost în aşa stare de enervare, că n'a închis ochiĭ de loc; dimineaţa a fost în stare de prostraţie absolută.

Una din dovezile cele maĭ bune că n'are să i se vindece nicĭ-odată piciorul, e că doctorul Esmarck a pus să se facă un scaun mecanic, cu care Impĕratul Wilhelm să poată circula prin odăĭ şi pe care să poată să lucreze.

Afară de acestea s'a constatat că a început săĭ slăbească memoria.

Se comentează mult faptul că mama luĭ, Impărăteasa Frederic, a trecut în revistă, în haine de paradă, regimentul de husarĭ, ce pórtă numele eĭ. Lumea spune, că dacă Impăratul Wilhelm ar fi fost cu mintea sănătoasă, n'ar fi tolerat o asemenea mascaradă.

Contele Schliefen, şef de stat major, e aşteptat la Kiel, chemat de Impărat.

Wilhelm II l'ar fi făcând să vie din Berlin, ca să vorbească cu generalul Waldersee, în privinţa unuĭ rĕsboiŭ european.

Evenimentele de la Cronstadt aŭ adus aminte Impăratuluĭ de un memoriu pregătit cu puţin înainte de moarte de către feld-mareşalul de Moltke şi de către generalul de Waldersee asupra stăreĭ politico-militare a Europeĭ.

Documentul acesta închee că are să fie resbel la 1892 şi cel maĭ târziŭ la 1893.

Kiel, 14 August

Se face ce se poate ca să înşele publicul în privinţa sănătăţeĭ Impăratuluĭ. Informaţiile oficiale ce povestesc că Impăratul Wilhelm a prânzit cu conţiĭ de Waldersee şi de Münster, sunt absolut falşe.

Dovadă e, că *nimenĭ nu poate să stea lângă Impărat maĭ mult de o jumĕtate de ceas, din cauza putoareĭ ce 'ĭ ese din urechĭ; nimenĭ n'ar putea să mănânce în odaia luĭ de bolnav* şi chiar el abia se hrăneşte cu puţin lapte, cu bulion şi cu icre.

La 12 August, Impĕrăteasa Vilhelm a prînzit singură pe bordul corăbieĭ *Prinţesa-Vilhelm* unde s'a instalat de atuncĭ.

Oficial se spune că această mutare a fost cerută de profesorul Esmarck, care ar vrea ca bolnavul să stea într'o singurătate complectă. Adevĕrul e că *Impĕratul*, în accesele luĭ, *înjură pe toată lumea.*

Cologne, 14 August.

Koelnische Zeitung, care înregistrează cu stăruinţă veştile bune oficiale, ce 'ĭ vin din isvor autorisat în privinţa sănătăţeĭ Impĕratuluĭ, nu poate să se oprească să nu constate că, cu cât aceste veştĭ devin maĭ bune, cu atât se pare că e maĭ depărtată însănătoşirea Suveranuluĭ.

In adevĕr, succesiv se anunţă că Impĕratul nu va asista la solemnităţile pe care trebuia să le onoreze cu presenţa Sa. Aşa *Koelnische Zeitung* află cu mirare că Impĕratul nu va asista la punerea pe apă a cuirasatuluĭ, ce trebue să se facă la 1 Septembre.

Eckernfoerde, 15 August.

Hohenzollernul a sosit ierĭ pe la prînz la Eckernfoerde. A aruncat ancora lângă Barby. Starea Impĕratuluĭ nu s'a îmbunătăţit. Cu toate notele oficioase ce se comunică jurnalelor, se ştie că boala luĭ înaintează repede.

Aceasta se ştie de la persoane de pe lângă Impĕrat. Ceĭ dimprejurul luĭ sunt foarte îngrijaţĭ,

Impĕratul devine din ce în ce maĭ violent. Işĭ dă seama de starea luĭ şi maĭ multe ceasurĭ pe zi rĕmâne într'o stare de curată tîmpire. Se poate foarte bine, să'şĭ piarză de tot mintea, deja foarte sdruncinată, din cauza durerilor nesuferite pe care le îndură.

Berlin, 15 August seara.

Ministrul justiţieĭ a dat ordin circular să fie numaĭ de cât date în judecată jurnalele ce 'şĭ vor da o părere defavorabilă în privinţa sănătăţeĭ Impăratuluĭ.

Numaĭ notele oficioase vor fi îngăduite. *Koelnische Zeitung* primeşte noutăţile de a dreptul de la cancelariat, ceia ce dovedeşte caracterul lor.

Cu toate mĕsurile luate să nu răsufle nimic de ce se petrece pe *Hohenzollern*, azĭ dimineaţă s'a aflat, că cicatricea de la genuchiŭ nu s'a vindecat; dar de acum se ştie că, cel puţin în această parte, nu e de temut de nicĭ o complicaţie.

Scurgerea urecheĭ persistă tot cu atîta intensitate.

Doctorul Esmarck 'şĭ-a dat părerea să facă un consult cu doctorul Koch; dar Wilhelm II nicĭ n'a vrut să auză.

Se pare că acum un an, profesorul Koch, chemat de Impĕrat tot pentru această boală, a declarat că numaĭ o operaţie chirurgicală poate să fie cu folos.

Impăratul nu vrea să se dea de loc pe mâna Doctoruluĭ Koch.

CEREALELE

BERLIN, 7 August. — Se anunţă din Varşovia *Gazeteĭ Germanieĭ de Nord* că toate morile sunt ocupate cu fabricarea făineĭ. Morile din împrejurimele Varşovieĭ se închiriază cu preţurĭ marĭ pentru a exporta în strĕinătate cât se poate maĭ multă secară înaintea intrăriĭ în vigoare a prohibiţiuneĭ exportuluĭ fixată la 27 August.

ALBANY, 7 August. — D. Harison a rostit un discurs în care a zis că recolta cea minunată din America va avea ca consecinţă ca aurul trimes lunele trecute în Europa. a căreĭ recoltă este proastă, să se întoarcă din noŭ în America.

REGALITATEA

Tronurile se clatină; Regiĭ se duc.

De cât-va timp, mâna fatalităţeĭ pare a apăsa asupra familielor regale.

Tênĕrul Rege al Spanieĭ, Alfons al XII, a turbat la începutul vieţeĭ luĭ. Impĕratul Frederic muri după o dureroasă moarte de martir. Prinţul Rudolf se sinucise, şi, în intervalul a câtor-va sĕptămânĭ, vechiul Regat al Ţĕrilor-de-Jos vede de o potrivă moartea secerând în rangurile acestor douĕ familie regale: Regele Wilhem al Olandeĭ şi Prinţul Baudouin se urmează în mormênt într'un scurt timp.

In cele maĭ multe ţĕrĭ, aceste de-

cese neaşteptate aŭ lămurit pentru tot-d'a-una chestiunea regalităţiĭ.

In Spania şi Olanda familiele regente nu maĭ sunt reprezentate de cât de nişte copiĭ: Wilhelmina şi Altons al XIII-lea. In Serbia destinele ţĕreĭ sunt de asemenea încredinţate unuĭ tînĕr de 13 anĭ, Alexandru.

Mare lecţiune istorică ne dă sfîrşitul secoluluĭ. Aceste caricaturĭ de suveranĭ nu constituie ele dovadă cea maĭ pipăită de prisosinţă monarchielor? Acéstă situaţiune pe care o crează întâmplarea popoarelor, nu este ca proba cea maĭ formală că regalitatea este un organ atrofiat în organismul social? Şi acest organ devenit inutil prin neresistibila evoluţiune a omenireĭ va fi fatalminte eliminat prin chiar însuşĭ legile naturale.

Monarhia, cu prerogativele sale cât de neînsemnate ar fi nu este ea în directă contrazicere cu suveranitatea naţiuneĭ; această garanţie indispensabilă intereselor economice ale maseĭ escamotate în folosul a câtor-va?

Pentru simplul motiv că un individ a avut norocul de a se naşte într'un palat, îĭ se cuvine oare numaĭ de cât tronul uneĭ ţărĭ? Fără ca să fi dat vr'o dată probă de oare-care capacitate, fără ca să se fi arătat vr'o dată vrednic de a putea îndeplini marea şi greaua misiune de a conduce popoarele, atuncĭ chiar când natura i-ar fi refuzat toată inteligenţa, toată judecata, acest om, în virtutea, nu ştiŭ a căruĭ privilegiŭ, va fi impus uneĭ ţărĭ, şi va sta în capul aceleĭ ţărĭ până când forţa brutală va căuta a pune capăt situaţiuneĭ dezestróse creată de acest prinţ.

Regiĭ sunt în ordinul politic ceia ce sunt monştriĭ în ordinul fisic. *Istoria Regilor nu este de cât Martirologia naţiunilor* a zis Abatele Grigore. Cu adevĕrat, viaţa Regilor este înscrisă cu litere de sânge în cartea trecutuluĭ. Ambiţiunea, orgoliul peste mĕsură, spirit de vrajbă, instinct de stăpânire, aceste sunt apanagele lor, acestea sunt mobilul în toate actele lor.

Instrument de tortură, saŭ mobilă netrebuincioasă, mobila de lux, iată ce e regalitatea, sub formele sale despotice şi constituţionale.

Escadra franceză în Anglia

LONDRA, 7 August.—Escadra francesă a sosit aseară la Dungenesf-point, ea a urmat călătoria sa la Spitheral.

PORTSMATH, 7 August —Se va permite ofiţerilor escadreĭ francese inspectarea corăbiilor în construcţie, precum şi acelea din oare carĭ departamente a căror visită este de almintrelea oprită în mod riguros. Ofiţeriĭ vor visita arsenalele, unde experţiĭ le vor arăta tunurile şi muniţiunile.

Tifosul la Bacăŭ

Am publicat zilele trecute că tifosul bântue în cazarmele de la Bacăŭ, acuzând pe D. Dr. Mancash de neglijenţă.

D-sa trecând prin Bucureştĭ ne a adresat următoarea scrisoare căreia ne grăbim a 'ĭ da loc.

Domnule Redactor,

Cu venirea mea în Bucureştĭ din Mehadia, aflu că în stimabilul Dv. ziar din 5-a corent, sunt taxat de negligent în serviciul ce fac la regimentul 27 de dorobanţĭ, apropos de ivirea epidemieĭ de febra tifoida ce este printre soldaţiĭ aceluĭ regiment. D-le Redactor, cred că iubiţĭ adevĕrul, dupĕ cum este şi devisa jurnaluluĭ Dv., cred că basat pe aceasta vĕ rog să daţĭ o desminţire formală aceluĭ ce v'aŭ dat asemenea informaţiunĭ eronate (bine 'nţeles, apropos de neglijenţa mea). Eacă purul adevĕr:

La 30 Iulie am plecat în congediŭ pentru a căuta de sănătatea familieĭ mele, cu câte-va zile înainte observând că, în tot timpul concentrăriĭ de 84 de zile, nu s'aŭ ivit de cât 2 casurĭ de febre tifoide printre 400 soldaţĭ, după desconcentrare aŭ rĕmas foarte puţinĭ soldaţĭ, carĭ s'aŭ casarmat în casarmele din oraş. De odată se ivesc maĭ multe casurĭ de febre tifoide, eŭ ca unul ce sunt însărcinat cu visita de a face serviciul medical, imediat am făcut un raport comandantuluĭ regimentuluĭ, arătându'ĭ casul şi tot odată prescriindu'ĭ mijloacele necesare pentru a combate acea epidemie, aceasta am făcut'o înainte de plecarea mea în congediŭ, ce s'aŭ făcut, după a mea plecare nu ştiŭ, aflu numaĭ cele scrise în ziarul Dv.

Rog dar, D-le Redactor, de a da publicităţeĭ aceste ştiinţĭ, pentru ca publicul **să ştie unde este negligenţa, ea vine din altă parte, iar nicĭ de cum de la mine.**

Indată ce voiŭ ajunge în Bacăŭ, voiŭ cerceta cazul şi vĕ voiŭ ţine în curent.

Dr. Mancash

Pe lângă această scrisoare, D. Dr. ne-a dat oare-care amănunte, pe care ne rezervăm ale da publicităţeĭ, îndată ce vom maĭ primi şi altele ce a bine-voit a ne făgădui, şi din care se va dovedi cu prisos că autorităţile militare îngrijesc maĭ bine de caĭ de cât de oamenĭ.

Conductoriĭ de podurĭ şi şosele

Sunt cincĭ anĭ de când s'a înfiinţat Secţia de conductorĭ pe lângă şcoala de podurĭ şi şosele şi cu toate acestea Ministerul lucrărilor publice n'a făcut nicĭ-un pas pentru îmbunătăţirea soarteĭ elevilor eşiţĭ şi pentru organizarea corpuluĭ tehnic al conductorilor de podurĭ şi şosele.

Dacă s'a făcut ceva, aceasta a fost numaĭ pentru ceĭ din secţia inginerilor, a căror soartă s'a îmbunătăţit peste mĕsură, iar pentru noĭ, eştia maĭ micĭ, nu s'a făcut nimic.

Intr'adevĕr, de vr'o treĭ anĭ e o petiţie la Ministerul lucrărilor publice, iscălită de toţĭ eleviĭ de pe acea vreme, înaintată prin Direcţia şcoaleĭ, prin care să cere reducerea termenuluĭ de armată la un an. In fie-care an s'a depus o asemenea petiţie — Nu s'a luat însă nicĭ o mĕsură.

S'a stăruit foarte mult pe lângă Directorul şcoaleĭ pentru intervenirea grabnică pe lângă minister, care să propue votarea legeĭ, de care se bucură toate şcoalele speciale şi mult maĭ inferioare ca a noastră, precum: Şcoala de agricultură de la Strihăreţ, şcoala de meseriĭ şi şcoalele comerciale.

Nu s'a obţinut însă nicĭ un rezultat satisfăcător, ci numaĭ promisiunĭ deşarte.... şi bieţiĭ absolvenţĭ sunt siliţĭ să'şĭ plece capul şi să îndure treĭ anĭ jugul milităresc, care din zi în zi devine maĭ de nesuportat.

Nimic maĭ sucit de cât cele ce se petrec în ţară la noĭ: Daĭ educaţie şi învĕţătură unuĭ băiat şi în urmă singur Tu Statul, o distrugĭ şi ucizĭ orĭ-ce aptitudine prin monstruosul regulament milităresc, care a devenit şi maĭ neuman, în urma pseudo-organizărĭ a retrograduluĭ Lahovary.

D. Director Vârnav pare a arăta destulă bună voinţă, de care a şi dat probe; facem dar apel la caracteristica D-sale bunătate şi-l rugăm noĭ conductoriĭ ieşiţĭ din şcoală, să stăruiască din noŭ pe lângă ministru ca să voteze chiar în sesiunea asta legea, spre a putea beneficia cât maĭ curând de ea şi a nu se maĭ espune a face treĭ anĭ miliţia, timp atât de preţios pentru lărgirea cunoştinţelor noastre dobândite prin o bună practică.

Maĭ facem apel şi la D. ministru al lucrărilor publice să grăbească îmbunătăţirea soarteĭ materiale şi morale a conductorilor înscrişĭ în corpul technic, căcĭ până acum numaĭ conductoriĭ de la circumscripţiile statuluĭ se bucură de dreptul de înaintare în corpul tehnic. In schimb însă sunt mizerabil plătiţĭ pentru slujba ce fac şi respunderea lucrăreĭ lor.

Ceĭ de la judeţe însă, de la lucrările noĭ, de la primăriĭ, deşi sunt înscrişĭ în corpul technic, zadarnic aşteaptă avansarea.

Sunt conductorĭ capabilĭ eşiţĭ de acum 3 anĭ şi sunt încă conductorĭ clasa III, când regulamentul cere a fi avansaţĭ la doĭ anĭ, însă acest regulament nu se aplică de cât pentru ceĭ de la circumscripţiĭ.

Şi totuşĭ am aştepta cu resemnare şi maĭ mult de treĭ anĭ, dacă am avea nădejdea că vom fi vre-o dată avansaţĭ; căcĭ maĭ bine maĭ târziŭ de cât nicĭ o-dată; însă noĭ ceştĭ-l-alţĭ suntem daţĭ cu totul uităreĭ în urma uneĭ aplicărĭ vitrege a regulamentuluĭ, ceĭ de la putere pentru uniĭ sunt mumă şi pentru alţiĭ ciumă!

Un conductor

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Suma din urmă leĭ . .	1608.00
(Va urma) *Total leĭ*	*1608.00*

INFORMAŢIUNI

Consiliul de rĕsboiŭ din Capitală şi-a dat şi el hotărîrea în afacerea nenorocituluĭ soldat Cojocaru. A găsit că a fost prea uşoară sentinţa consiliuluĭ de rĕsboiŭ din Galaţi, *şase anĭ de muncă silnică*, şi l'a condamnat la **muncă silnică pe viaţă,** pentru că nenorocitul a fost om şi a tras o bătaie ofiţeruluĭ sĕŭ, pe care l'a prins în patul femeeĭ sale. De-ar fi putut, sigur că l'ar fi osîndit şi la moarte.

Inţelepţiĭ şi nepărtinitoriĭ judecătorĭ ce l'aŭ condamnat, *în unanimitate*, sînt:

D-niĭ colonel Horbatschi, maioriĭ Vidulescu şi Drăgoescu, căpitaniĭ Constantinescu şi Grecescu.

Cu această ocazie nu putem să-ĭ spunem, de cât că justiţia militărească nu maĭ este justiţie, pentru a nu zice maĭ mult.

—✠—

Mâine dimineaţă D. Ilariu Isvoranu Ministru Domenielor, va inspecta pepinierele de viţă americană de la Ţintea şi Urlaţĭ, apoĭ D-sa va pleca sĕ facă o inspecţie la băile de la Lacul-Sĕrat.

—✠—

Curtea de Casaţie se va pronunţa astă-zĭ în recursul luĭ Simeon Mihăilescu, de oare-ce procesul a ţinut aseară până la orele 6.

—✠—

Domnul Nicoleanu, şeful divizieĭ filoxerice de la Ministerul Domenielor, a terminat darea sa de seamă asupra pepinierelor de viţe americane şi indigene pe aniĭ 1888, 1889, 1890.

Această lucrare se va publica într'un volum.

—✠—

Primăria a făcut un asil, în care se adăpostesc toţĭ vagabonziĭ ungurĭ, nemţĭ, etc.

De la o vreme însă nu e stradă, maĭ cu seamă în centrul Capitaleĭ, pe care să nu vezĭ unul saŭ maĭ mulţĭ schilozĭ, orbĭ, etc., ce produc o impresie foarte penibilă.

N'ar face maĭ bine Primăria şi poliţia să ia mĕsurĭ, ca să vie în ajutorul acestor nenorociţĭ? Mulţĭ din eĭ aŭ fost soldaţĭ şi aŭ luptat pentru neatârnarea ţăreĭ; alţiĭ 'şĭ-aŭ pierdut vederea prin cazărmile infecte, din cauza oftalmieĭ purulente.

Nu sunt aceştia maĭ vrednicĭ de compătimire ca vagabonziĭ streinĭ?

—✠—

Peste câte-va zile va apare şi fascicula 4 din „Istoria Românilor," de *V. A. Ureche*. Cu această fasciculă se va încheia volumul I, ce conţine aproape 40 coale.

In acest volum sunt publicate peste 80 documente referitoare la cultura, administraţia, justiţia şi armata ţăreĭ noastre, datate din aniĭ 1774—1786.

Indemnăm pe ceĭ ce se interesează de Istorie să încurajeze această însemnată operă.

—✠—

Cursele vapoarelor pe Dunăre între Orşova-Galaţi-Renĭ-Tulcea-Ismail se va modifica cu începere de la 10 August.

—✠—

Pentru combaterea epidemieĭ de angină difterică din judeţul Suceava, ministerul de interne a venit în ajutorul judeţuluĭ cu o sumă de banĭ. Cu toate acestea doctoranziĭ în medicină după două lunĭ de muncă în care 'şĭ-aŭ pus şi viaţa în primejdie, n'aŭ primit salariile ce li se cuvin.

N'ar putea D. ministru de interne să cerceteze ce s'aŭ făcut baniĭ trimişĭ Prefectureĭ de Suceava? Nu cum-va onorabiliĭ din capul judeţuluĭ vor fi crezut că baniĭ aŭ fost trimeşĭ pentru ajutorarea D-lor?

—✠—

In urma celor publicate de ziarul *Naţiunea*, relativ la nişte abuzurĭ comise de maĭ mulţĭ funcţionarĭ superiorĭ aĭ ministeruluĭ domenielor, presa capitaleĭ va fi invitată la o anchetă spre a constata dacă cele zise sunt adevĕrate şi cine a nume sunt culpabiliĭ în cazul când ar fi vre-unul.

—✠—

Artiştiĭ Teatruluĭ Naţional sunt convocaţĭ a se întruni în ziua de 15 curent în foyerul Teatruluĭ, de oare-ce la acea dată se încep repetiţiele pentru viitoarea stagiune.

—✠—

In grădină la Drăngeni, e titlul uneĭ polcĭ frumoase, apărută acum de curând. Autorul eĭ este D. C. Dumitrescu, şeful orchestreĭ ce desfată publicul în grădina Raşca.

STIRI TELEGRAFICE

BRUXELLES, 7 August. — Congresul socialist a adoptat prin aclamărĭ principiul lupteĭ castelor, pentru că cât timp acestea vor fi separate emanciparea lucrătorilor va fi cu neputinţă. Congresul a adoptat de asemenea o rezoluţiune care regretă antisemitismul.

PETERSBURG, 7 August. — Oficial.— Familia imperială s'a stabilit la Peterhoff. O deputaţiune de locuitorĭ din Peterhofl a presentat la gară mareluĭ duce moştenitor pâine şi sare.

PORTSMUTH, 7 August. — Escadra franceză a ajuns la 4 ş'un sfert după amiazĭ în rada Spithead. — Ea a schimbat cu escadra engleză sălutărĭ prin salve de artilerie. — Timpul era măreţ. — Rada era plină de numeroase corăbiĭ, de unde miĭ de spectatorĭ aŭ aclamat într'un mod viŭ escadra franceză.

CATULLE MENDÈS

Mătuşica cea bună

Doamna Amédine de Trenis, — mătuşica Amedina, maĭ bine zis, — să ghemuise delicată şi grăsuţă între perdelele brodate ale patuluĭ. Ea se dusese să se culce cu un surîs de satisfacţiune pe buze. Afacerile-ĭ mersese de minune. In ziua aceia D-na de Trénis măritase pe nepoata sa adorată, şi lucrurile, să'nţelege să petrecuse foarte bine. Ce de lume la biserică! Tot Parisul, Parisul aristocratic. Acum însurăţeiĭ sunt singurĭ în al doilea etaj al hoteluluĭ, în camera nupţială. O! . . . . fără îndoială, Jana o să fie fericită. Lăsând la o parte talia sa prea înaltă şi lăţimea umerilor nu tocmaĭ estetică, Jana avea aerul uneĭ ţerance voinice. D. de Cardan, tînĕr, cu ochiĭ albaştri şi pĕrul negru, era un prea frumos băiat, şi trecea drept unul din ceĭ maĭ galanţĭ tinerĭ, „fericită! .. fi-va ea fericită? . . . poate că e deja! . ."

Mătuşica Amedina visa la aceste lucrurĭ cu plăcere în voluptoasa căldură a patuluĭ. Ceia ce făcea să fie bine dispusă şi să viseze, este că ea avusese mare parte din succesul aceleĭ zile.

La treĭ-zecĭ şi şase anĭ, cine-va nu e bătrîn, maĭ ales când acel cine-va are o peliţă atât de albă, şi cât pentru albeaţă nu o întrece nimenĭ, nicĭ chiar nepoata sa, care e de o paliditate fără dulceaţă şi aproape rece: Jana e de zăpadă, „eŭ sunt de smântână"; ast-fel că în tot timpul ceremonieĭ toate privirile nu eraŭ îndreptate numaĭ asupra mireseĭ şi, în dreptul altaruluĭ un tînĕr trecând pe lîngă dînsa zisese încet, un cuvînt nu tocmaĭ cuviincios: „Pre legea mea! eŭ m'aş mulţumi maĭ bine cu mătuşa." Zĕŭ nu avea tocmaĭ gust rĕŭ; şi eraŭ maĭ mulţĭ ca'ĭ gândeaŭ ca dînsul. Iacă de pildă, adesea-orĭ observase că însu'ĭ D. de Cardan — un logodit... aproape un însurat! — nu se uita la ea fără oare-care plăcere! Dar, mulţumită ceruluĭ ea a eşit din vêrsta nebuniilor. Vĕduvă de aproape cincĭ anĭ, luase cu seriozitate datoriile sale de familie, ea va şti să se ferească de visurĭ ridicole chiar după căsătoria Janeĭ; şi omul cel maĭ drăguţ ce i-ar eşi în cale chiar dacă ar avea ochiĭ albastri şi pĕrul cel negru al D-luĭ de Cardan..

— Mătuşică! mătuşică Amedino! . . . mătuşică! Uşa suna sub loviturile viĭ şi repetate ale miculuĭ pumn al Ame-

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

MYRT (1)

DIN MOLDOVA

I

Ioan şi Floarea

Ingălbenise frunzele, pe alocurea roşise, arse de neîndurata toamnă; câte-va din ele se maĭ ţineaŭ de crengile copacilor care cu tristeţe 'şĭ vedeaŭ jos la picioare podoaba lor apusă!

Din spre pădure, vîntul venea din ce în ce maĭ răcoros, şi părênd asemene unuĭ suspin scăpat din pieptul vre-uneĭ fiinţe nemângâiate; iar când acest vînt trece printre ramurile deja desmoştenite de frunzişoare, un şuerat subţire îĭ sporeşte puterea, şi de unde maĭ ierĭ rĕmânea pierzându-se în mijlocul pădureĭ, acum ne maĭ opuindu-i-se nimic, şi mărind din ce în ce aşternutul pămîntuluĭ, a luce urecheĭ un şoptit atât de jalnic, în cât un fior îţĭ răceşte inima şi fără să voeştĭ, îţĭ aducĭ aminte că şi viaţa omuluĭ îşĭ are toamna sa.

Icĭ, colo, o păsărică încă maĭ priveşte cu drag vre-o rămurea sub a căreĭ frunze verzĭ altă dată, s'aŭ adăpostit atâta!

Chiar părîul din a căruĭ undă lină maĭ nainte s'aŭ rĕcorit toate cântăreţile pădurii, este şi el trist şi rece; iar pe marginea de sus a verdelor sale malurĭ, bruma înca nu şi-a schimbat alba ĭ culoare.

Pe partea opusă păduriĭ, ochiĭ abia pot cuprinde întinsul ogor de păpuşoĭ, în care vîntul face un freamăt dulce printre spicurile galbene şi uscate, ce par ca nişte buchete de florĭ aurite, stând drepte saŭ aplecate în partea unde, pe când eraŭ verzĭ, vîntul a putut să le încline; iar din când în când, cârdurĭ de păsĕrĭ greoiŭ zboară din mijlocul ogoruluĭ, după ce s'aŭ hrănit în de-ajuns din cea ce omul a uitat să adune saŭ a scăpat pe jos.

A doua jumătate a luĭ Septembre este aproape de sfârşit, decĭ tocmaĭ timpul când cele de pe urmă semănăturĭ se adun de pe câmp.

Soarele se coborâse de tot după pădure aruncând o roşaţă vie peste tot cerul.

Intre pădure şi pârâŭ se vĕd femeĭ, copiĭ, bărbaţĭ adunaţĭ grupurĭ, grupurĭ, între albe grămezĭ de pănuşĭ şi movile, ascuţiţe, auriĭ de păpuşoiŭ ce aŭ fost desbrăcaţĭ de învelişurile lor. Se aud glume, poveştĭ, şi câte alte vorbe plăcute.

— Vom avea frumos mâine Neculaĭ, zicea stăpânul moşieĭ către vechilul săŭ apropiindu-se de grupele ţăranilor.

— Va fi frumos, o vĕd de pe cer; şi dacă ne va ajuta D-zeŭ, mâne cred că sfârşim cu popuşoiĭ ce s'aŭ tăiat, şi de Lunĭ trecem la vie; Haĭ? Ce zicĭ Neculai?

— Da Cucoane, aşa zic şi eŭ respunse vechilul scuturându-şĭ căciula de aţele de paiajenĭ ce se prinsese de ea.

— Noroc bun flăcăĭ, zise apoĭ boierul oamenilor care se sculară în picioare şi 'şĭ descoperiră capetele cu respect.

— Sărutăm mânele respunseră într'un glas toţĭ, pe când fetele şi nevestele se dădură maĭ la o parte îndreptându-şĭ fustele şi degrimelele şi scuturându-şĭ pestelcele de mătasă de la pănuşĭ.

— Merge bine flăcăĭ?

— Da Cucoane, merge bine slavă Domnuluĭ; mâine de-o vrea sfântul, îĭ dăm gata.

Intunericul să lăsa încetişor pe câmpie, câte-va stele apărură pe cer, iar din spre curte strigătele de „haĭ la mâncare măĭ" se auzi.

Oamenii acoperiră cu strujenĭ grămezile de păpuşoĭ ce eraŭ desfăcuţĭ şi după ce plecară boerul şi vechilul, luară şi eĭ drumul spre curte; flăcăiĭ uniĭ glumind, alţiĭ alungundu-se după fete care o luară la fugă înainte; pe când bătâniĭ cu periĭ albiţĭ, se uitaŭ cu drag după eĭ, oftând după primăvara vieţeĭ lor trecute!

— Fa Florico, uite steaua ta; zise un flăcăŭ nalt şi subţirel după ce fugise să prindă pe Floarea cea maĭ frumoasă fată din sat.

— Stăĭ fa, nu maĭ fugi de-asurda; uite-ţĭ steaua.

Florica ca să-şĭ vadă steaua se opri şi aşteptă pe flăcăŭ ca s'o ajungă.

Fugise şi obrăjoriĭ sĕĭ eraŭ roşiĭ ca doĭ trandafirĭ de la curtea boerească; îl gonise mult pe Ion şi dacă n'ar fi fost steaua, de bună seamă că până la curte nu ar maĭ fi prins'o de loc.

— Cariĭ Bădică; cariĭ zicĭ;

— Uite, zise Ion apucând'o cu mâna stângă de mijlocel, iar cu cea dreaptă arĕtând cerul de-asupra capuluĭ sĕŭ; uite, vezĭ colo luceafĕrul?

— Da Bădică îl vĕd.

— Eĭ apoĭ maĭ încolo mult la stânga vezĭ o stea şi lângă dânsa alta ,... vezĭ? aceeaşĭ.

— Apoĭ nu vĕd de cât luceafărul departe şi altă stea nu; ş'apoĭ luceafĕrul unde ĭ şi noĭ unde ne găsim! Ce tot spuĭ Bădică! zise Floarea necăjită că nu-şĭ vede steaua.

— Parcă aĭ orbul găinilor fa Floareo; uite colo încă o-dată, uitete după degitul meŭ, vezĭ.... şi când Floricica ridică ochiĭ, el cum îşĭ apropiase capul de al fetiĭ, îĭ trase un sĕrutat pe guriţă de se aŭzi cine ştie unde.

— Arzăte focul să te arză, las să maĭ maĭ prinde tu altă-dată, zise Floarea rîzând şi o rupse la fugă iar.

Doar de asta fugise ea dineaorea, ştia că Ion are obiceiul s'o necăjească; nu că nu-ĭ plăcea, doar el era cel maĭ drag flăcăŭ dintre toţĭ, însă îĭ era ruşine s'o sĕrute şi să vadă toţĭ aceasta. *)....

Când ajunse eĭ, toţĭ mâncaŭ aşezaţĭ jos pe iarbă; se amestecară printre aĭ lor şi 'şĭ vĕzură de mâncare.

Veni şi vechilul să le aducă poruncă de la boer că a doua zi fiind Duminecă şi cum voia să se termine cu popuşoiĭ culeşĭ, să maĭ stea şi deseară vre o douĕ ceasurĭ de clacă, aşa că mâne pe la toacă doar s'or isprăvi şi să rĕmâe şi timp de horă.

Aşa cum mâncară, aprinse lulele şi cântând să duseră la glugĭ şi împliniră întocmaĭ porunca boerească.

Când merseră la culcare, Ion zise Floareĭ:

— Lasă-mĕ să te sĕrut Floarico;

— Baiu Bădică; nu te maĭ întâlneştĭ cu asta;

— Aşa Floareo? ţine minte; te sărut eŭ mâne şi pentru azĭ, zise Ion şi plecă.

(Va urma)

*) In Moldova nu se aude nicĭ o-dată fie la clăcĭ, fie la jocurĭ saŭ alt-ceva vorbe urîte, glume proaste între ţĕranĭ ca în Muntenia; fetele sunt ruşinoase, flăcăiĭ sunt glumeţĭ, dar cu toţiĭ la loculul lor.

dineĭ, producênd un sgomot ca și cum aĭ bate într'o tobĕ.

Doamna de Trenis sări din pat, deschise ușa și tînĕra căsătorită într'o turburare provenită din frică și fugă, cu pĕrul desfăcut, cu mâneca capoduluĭ resucită, se aruncă de gâtul mătușeĭ sale plîngênd, și îngânând cuvinte fără de înțeles. „Era spăimântător! D-nul de Cardan.... D-zeule, dac'ar fi știut... O... dar e spăimântător!...

dar e înspăimântător... Dar ea va sta aci, se va ascunde. Fără îndoială ea nu se va maĭ reîntoarce lângă bărbatul sĕŭ. Trebue să închidă ușa și s'o baricadeze cu toate mobilele...“ D-na Trénis a început să rîză. Aceste nevinovate se înspăimânt așa de ușor. Cu toate astea când vĕzu că Jana nu se liniștește și că suspină mereŭ refuzând d'a se maĭ reîntoarce în camera nupțială, ea deveni serioasă. Ișĭ aminti că i se povestise, că uniĭ bărbațĭ câte o dată sunt de o brutalitate crudă în seara nunțeĭ, saŭ că ferbințeala pasiuneĭ lor îĭ fac ast-fel. S'aŭ că..... datoria s'a de șef al familieĭ îĭ poruncea să afle adevĕrul. Se îmbrăcă cu un capot de pluș negru, care făcea și maĭ mult vizibilă albețea grăsulie a gâtuluĭ și a bărbieĭ, și eșind zise nepoateĭ sale cu seriositate:

— Așteaptă-mĕ mĕ duc să vorbesc cu bărbatul tĕŭ.

. . . .

Dar dupe o jumĕtate de oră când ea se coborâ nu maĭ era nicĭ de cum serioasă.

Cu un surîs în ochĭ și pe buze ea zise Janeĭ care sta tot plină de groază:

— Aide copiliță întoarcete lângă bărbatul tĕŭ... copilă.

Și cum Jana sta încă la îndoială și nu vrea să se ducă, căutând chiar să se ascundă, mătușica Amedina zise:

— El mi-a dat toate explicațiunile cerute, și îțĭ jur că vina nu este de cât a ta.

T. I. Anestin.

Congresul socialist din Bruxeles

BRUXELLES, 7 August. — D. Bebel a declarat în numele delegațilorgermanĭ, că aderează la partea întâia a rezoluțiuneĭ propuse de raportorul în privința neîndestulăriĭ legilor socialiste în vigoare în diferite țărĭ. Asèrțiunea după care socialiștiĭ germanĭ ar fi în neînțelegere, este neîntemeiată.

D. Merlino, delegat italian la congresul socialist a fost arestat erĭ. A fost imbarcat pentru Londra spre a evita estradarea sa.

Intr'o întrunire a lucrătorilor de metale. delegațiĭ Germanieĭ, Engltereĭ, Belgieĭ, Danemarceĭ, Franțeĭ și Holandeĭ s'aŭ declarat în principiŭ pentru uniunea internațională a lucrătorilor de metale.

Escrocheriile și furturile de acte

de la

Ministerul de finanțe

Acum douĕ zile se respândi sgomotul printre funcționariĭ ministeruluĭ de Finance, că s'ar fi descoperit un fals la direcția timbrelor, și că se sustrăsese o sumă oare-care.

Suntem acum în pozițiune a da toate detaliile cum s'a petrecut acest fapt și cine este autorul luĭ.

Comptabilul biurouluĭ timbrelor un Grigorescu, funcționar de 24 de anĭ în acel minister, este însărcinat cu constatările contravențielor de la legea timbruluĭ, și fiind-că toate hârtiile treceaŭ prin mâinele luĭ el făcea o petiție pe numele N. Bădescu, cerând prima cuvenită pentru o descoperire de contravenție la legea timbruluĭ, făcută cât-va timp înainte. Ministru punea rezoluția pe petiție cerând verificarea celor cuprinse în acea petiție, care apoĭ venea în mâna luĭ Grigorescu însărcinat cu verificarea și constatarea contravențielor. El constata de bune cele cerute de petiționar, și în baza referatuluĭ făcut de Grigorescu, ministru emitea cuvenita ordonanță de plată pe numele N. Bădescu și suma cerută prin referatul luĭ Grigorescu pe carĭ banĭ îĭ încasa el, apoĭ spre a face să dispară or-ce urmă cerea după douĕ saŭ treĭ zile dosarul respectiv, rupea petiția dar în graba luĭ lăsa câte o urmă de hârtie. Archivarul D. Gavrilescu, foiletând de maĭ multe orĭ dosarele, căutând alte acte, observă urmele acelor hârtiĭ rupte și îĭ veni îndată bănuială. Observând bine toate dosarele, găsi lipsa acelor petițiĭ carĭ însă se găseaŭ înregistrate.

Alaltă-ierĭ, după ce Grigorescu obținu un concediŭ spre a pleca la băĭ, înainte de plecare dete douĕ petițiunĭ de contravenție cu numele M. Bădescu și o alta cu N. Bădescu, zicênd că a descoperit noĭ contravențiĭ.

Ministerul aprobă și acum petițiunile, și în loc de a le coase în dosar, archivarul D. Gavrilescu le luă în buzunar; Grigorescu după ce încasă remiza ceru dosarul dar vĕzu că lipsește petițiele și începu să facă gălăgie. D. Gavrilescu scóse atuncĭ petițiele din buzunar și zise: le țin eŭ ca să nu mi le furĭ cum le-aĭ furat și pe cele l'alte.

Se duse la secretarul general al Ministeruluĭ și-ĭ spune cum a prins pe Grigorescu, care aflându se denunțat, zise luĭ Gavrilescu: m'aĭ vîndut, nu ți-a fost milă că am cincĭ copiĭ?

Gavrilescu rĕspunse: Dumitale nu ți-a fost milă că am și eŭ doĭ copiĭ?

Din această convorbire reese că Grigorescu a recunoscut că el e autorul acestor furturĭ.

El făcea aceste falsurĭ de maĭ mult de opt anĭ și se crede că până acum a sustras ast-fel peste douĕ-zecĭ de miĭ de leĭ.

Cu toate acestea până acum nu s'a luat nicĭ o mĕsură spre a se da în judecată autorul acestor furturĭ și nicĭ parchetul nu a fost sezisat? De ce oare?

Nu cum-va se caută a se face lucrurile mușama?

Mephisto.

Lista de subscripțiune pentru ridicarea unuĭ monument național în orașul Ploeștĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuțĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . 404.00

ULTIME INFORMAȚII

Am primit din Bacăŭ o scrisoare semnată cu pseudonimul *Senin* in care să critică vederile colaboratoruluĭ nostru *Cer-Negură.*

Nu este nimic în lume care să nu fie discutabil. Intr'un ziar serios este tot-d'a-una loc pentru cercetărĭ conștiincioase, maĭ ales în privința uneĭ chestiunĭ atât de arzătoare ca *reforma învĕțămêntuluĭ.*

Dacă *Senin* are ideĭ contrarie acelora susținute de *Cer-Negură,* nu are de cât să 'l combată.

Coloanele ziaruluĭ sunt deschise pentru orĭ ce întîmpinare, atât în chestiunĭ personale, cât și în chestiunĭ care interezează organizarea și viitorul Țĕreĭ.

—✠—

Ministerul Domenielor va scoate în curînd în vînzare cu loturĭ maĭ multe locurĭ la băile de la Călimăneștĭ.

—✠—

Primarul Slăniculuĭ din Prahova ne trimite o întâmpinare la cele relatate de Corespondentul nostru, cu ocazia foculuĭ care a avut loc în acea localitate.

Din cele cuprinse în douĕ coale de hârtie ce am primit reese, că soldațiĭ aflațĭ atuncĭ în gardă la penetenciarul local eraŭ întrebuințațĭ la încărcarea săreĭ de la salină, fapt pentru care întrebăm pe D-nu Ministru de Rĕzboiŭ, rugându'l să ne spuie; cine incasează plata acestuĭ lucru? Soldațiĭ carĭ muncesc, saŭ comandanțiĭ lor?

Intru cât privește focul, totul s'a petrecut dupe cum am spus'o. A ars casa locuitoruluĭ Mitică Popescu fiind-că zice D. Primar trebuia să arză! iar că n'are o pompă primăria, lucrul este adevĕrat, dar drept orĭ-ce consolație tot D. Primar ne maĭ spune că Comuna pe care o administrează n'are nicĭ parale!

Bine staŭ Slănicenii!

—✠—

Suntem rugațĭ a publica următoarea informațiune:

Comitetul de acțiune al *Școaleĭ franceze* destinată a deveni *Liceul franco-român* din Bucureștĭ, este informat că se publică prin jurnale anunțurĭ și că se distribue afișe relative la crearea unuĭ liceŭ franco-român. Comitetul crede de datoria sa de a informa publicul că întreprinderea la care se referă aceste publicațiunĭ este cu totul privată și nu are nicĭ un raport cu opera care a fost consacrată la 2 (14) Iulie și care e datorită concursuluĭ colonieĭ franceze și simpatieĭ societățeĭ române.

Comitetul speră că această declarațiune va pune capĕt orĭ-căruĭ equivoc.

Urmează iscăliturile membrilor Comitetuluĭ.

Pentru ca cetitoriĭ noștri să înțeleagă despre ce este vorba, le dăm următoarea lămurire: D. L. Lévêque, vechiŭ și foarte meritos profesor, va deschide un institut de băiețĭ în Capitală, carĭ vor fi preparațĭ aci spre a trece esamenele de bacalaureat în Franța, de unde îl și denumește de Liceul Franco-Român.

N'avem nevoie să ne facem apărătoriĭ D-luĭ Lévêque, afară de foștiĭ și actualiĭ sĕĭ elevĭ, confrațiĭ noștri din presa bucureșteană îl cunosc ca și noĭ că nicĭ prin gând iar fi putut trece ca să jignească întru câtva frumoasa operă a colonieĭ franceze.

—✠—

Intre liniele ferate cele noĭ carĭ se vor construi și carĭ sunt în studiŭ, este și linia Curtea-de-Argeș-Călimăneștĭ-Râmnicu-Vêlceĭ-Rîul-Vaduluĭ.

Lucrările studielor acesteĭ liniĭ sunt împărțite în douĕ secțiunĭ, în capul cărora se află D-niĭ ingянерĭ Balaban și Danielescu.

—✠—

Primim informațiunĭ că de o lună de când ministerul de interne a disolvat consiliul comunal din Pășcanĭ, nu s'a instituit comisiunea interimară precum prevede legea, ci consiliul cumunal tot funcționează deși este constatat prin ancheta prefectuluĭ Alexandrescu o mulțime de abuzurĭ.

Dacă este ast-fel de ce se tolerează oare acest lucru?

—✠—

In privința furtuluĭ comis la Ministerul de finanțe, direcția timbrelor, aflăm că se face cele maĭ marĭ sforțărĭ spre a se scăpa funcționarul abuziv Grigorescu, și că toată pedeapsa ce i s'ar da, este suspendarea pe douĕ lunĭ din funcție.

—✠—

D. Scarlat Stravolca, ni se jeluește că a fost mușcat erĭ pe strada Păunilor de câiniĭ carĭ furnică p'acolo în cârdurĭ colosale.

Rugăm nu știŭ pentru a câtea oară pe D. Primar, să bine-voiască a pune maĭ multă buună-voință și să dea ordine serviciuluĭ stârpireĭ câinilor vagabonzĭ să adune câiniĭ într'adevĕr primejdioșĭ, iar nu cățeĭ și câinĭ de lux.

ULTIME TELEGRAME

VIENA, 8 August. — Știrea privitoare la crearea unuĭ minister de comunicațiĭ austriac este neîntemeiată.

BERLIN, 8 August. — *Norddeutsche* confirmă știrea, care zice că reprezentantul Germanieĭ în China a făcut împreună cu reprezentantul celor-l'alte puterĭ marĭ remustrărĭ guvernuluĭ chinez.

vezĭ anunțul de pe pagina IV.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

ARSÈNE HOUSSAYE

LACRIMILE JEANEI

XXVII (26)

Istoria uneĭ nevinovățiĭ

— Vedețĭ D-nă, sărăcia este o școală rea. Nu pentru mine vorbesc, căcĭ nu trebue toate bunurile lumeĭ ca să trăeștĭ. Mulțumesc luĭ D-zeŭ îmĭ câștig pânea; stăpâna mea îmĭ dă 30 de fr. pe lună. Cu această mă hrănesc rĕŭ și staŭ rĕŭ, dar nu face nimica, sunt altele care n'aŭ nicĭ atâta și care nu cer mila.

— Ducele este o inimă bună.

— Da eată ce mi s'a spus și pentru asta am venit.

— Ațĭ venit singură?

— Mătușa mea m'a condus; mĕ aĭteaptă într'o trăsură.

— De pe ce vĕ e mătușa Dv.?

— E soră cu mama mea.

— Atuncĭ nu mĕ îndoesc.

— Nu-ĭ asta ce voesc să-țĭ spun; am venit la mătușa mea la Paris; mama mea mi-a scris că stă rĕŭ de tot; i s'a vêndut lucrurile și este amenințată a i se vinde și casa, căcĭ a iscălit pentru fratele meŭ care este un rĕŭ.

— Ah, înțeleg, ducele va scăpa casa mameĭ D-vs.

Fără să vrea, negreșit, modista scăpa aceste cuvinte:

— Da casa va fi scăpată, dar eŭ voiŭ fi pierdută.

— Ah, dacă așĭ fi bogată gândi Jeana. Intrebă pe tânărĕ cât ar trebui să plătească creanțele frateluĭ sĕu.

— Mama mea era nebună, D-nă. Inchipuițĭ-vă că a iscălit pentru 11,000 fr.

— Și sperațĭ că ducele vă va da aceștĭ 11,000 fr.?

— Nu 11 dar 10,000.

Și modista adăoga cu jumătate de gură.

— Iată baniĭ carĭ mă vor costa mult. D-ra d'Armaillac auzi.

— Cine știe? gândea ea, această fată săracă care vine să se sacrifice, poate n'a avut nicĭ odată amanțĭ?

Se apropiă de dênsa și-ĭ vorbi de arta sa de a face pălăriĭ. Ea îĭ făgădui practica sa. Iĭ spuse că ar trebuĭ ca ducele să-ĭ dea eĭ 20,000 fr. și anume: 10,000 pentru muma sa și 10 000 pentru dânsa ca să-șĭ poată începe meseria de modistă.

— Da, zise tânăra, cu toate că nu văd că meseria asta să fie tocmaĭ așa bună. Vedețĭ D-nă în pălariĭ ca și la rochiĭ sunt numaĭ cățĭ- va care fac în toate zilele sute și miĭ fr.

In acest moment ducele se anunță prin zgomotul cupeleĭ sale în curtea oteluluĭ.

— Oh, Doamne, sunt sigură că e D. duce, zise modista.

Inima eĭ bătea maĭ tare, figura eĭ era maĭ albă. Multe altele, în locul eĭ, au fost de ș'au încercat norocul în acest otel minunat, cu un mare Ispaniol învățat cu toate prodigalitățile. Dar Jeana vedea bine că acest suflet nu se lăsa luată nicĭ de lux, nicĭ de curiozitate; nu era încă o fată a Eveĭ și nicĭ nu eșise din cercul viețeĭ de familie pentru a se risca în primul pas al viețeĭ amoroase.

XXVIII

Domnișoara Aubébine

Jeana se duse înaintea duceluĭ.

— Scumpul meŭ amic, zise ea, nu pot veni la D-ta ca să nu întâlnesc femeĭ. Este una în salonul cel mic, o fată foarte frumoasă care te așteaptă.

— Ah da, o mică modistă, zise ducele care n'o uitase. E o mică modistă care se numește Aubépine pentru că e toată albă și primăvaratecă.

— Nu te du așa repede, am o grație să-țĭ cer.

— Bine zise ducele buimăcit.

— Imĭ jurĭ că o să facĭ ceia cețĭ cer?

— Da, numaĭ dacă nu-mĭ veĭ cere să te daŭ pe ușă afară.

— Eĭ bine, scumpul meŭ duce, îțĭ iau cuvêntul, aceia pe care îțĭ cer să o daĭ afară este Aubépine.

Ducele se gândea.

— Aice nu este un joc, afară numaĭ dacă nu te-aĭ pune în locul eĭ.

— Oh, nu, mi-aĭ făgăduit de a nu-mĭ vorbi nicĭ odată de amor.

— Atuncĭ la ce bun să depopulez otelul meu? Ț'am spus deja că-mĭ e frică de fantome noaptea când sunt singur.

— Eĭ bine, te jur pe sufletul meu și pe al D-tale ca nu care cum-va să te atingĭ de Aubépine.

— Ce-țĭ pasă de asta?

— O Doamne, nu sunt geloasă și nu mă gândesc la mine în această afacere; ascultă te rog scumpul meu duce, eștĭ galantom; țĭ se aruncă această fată în brațe pentru că îĭ veĭ da 10,000 fr....

— Se pare că eștĭ bine pusă la cale.

— Știu totul; această fată se sacrifică pentru mama eĭ; dăĭ ceĭ 10.000 fr. și las'o în pace. Aceasta îțĭ va face maĭ multă plăcere.

Ducele luă mâna D-reĭ d'Armaillac.

— Vorbeștĭ, cum vorbea Octav luĭ Parisis: „Trebue să plăteștĭ femeile pentru virtuțile lor și nu pentru vițiilelor“.

— Opinia D-tale e ca și a mea.

— Dimineața tot-d'a-una am opiniune, dar sare nu maĭ am, toate femeile sunt bune... Și apoĭ trebue ca toată lumea să trăească, chiar curtezaniĭ. Intreabă pe oameniĭ politicĭ.

— Intreaba pe Don Juan.

— Infine zise ea, n'am de cât o vorbă. Dă drumul acesteĭ păserĭ albastre.

Erau în anticameră. Ducele luă o foae de hârtie din cartea mica în care se înscrieau amiciĭ săĭ, apoĭ luă un condeĭ și inscăli un bon de 10,000 de fr. asupra D-luĭ de Rothschild.

— Ține, zise el, dând prețioasa hârtie Jeaneĭ, sacrificiul este împlinit.

D-ra d'Armaillac se aruncă în gâtul luĭ și-l îmbrățișă.

— Treĭ perle zise ducele.

— Vom vorbi îndată de colietă. Ceia ce aĭ făcut acuma este o faptă de om demn.

— Da, zise el, căcĭ această fată este un cap de operă de frumusetă. Dar încredințază-te sunt maĭ virtuos de cât îțĭ închipuĭ. Imĭ place să vânez. Numĭ plac femeile care se dau. Ceia ce-mĭ place este neprevĕzutul și imposibilul: decĭ i-așĭ fi dat pace acesteĭ fete.

— Ițĭ dau voe să o îmbrățișezĭ la trecere.

— Nu, D-ta veĭ îmbrățoșa-o pentru mine

(Va urma)

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREȘTI:

București-Iașĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureștĭ la ora 7 dim., din Ploeștĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșanĭ 1,20 p. m., din Mărășeștĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Pășcanĭ 8,49 s., sosește în Iașĭ 11,05 s. — Accelerat, pleacă din Bucureștĭ 9,35 seara, din Ploeștĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focșanĭ 2.43 dim., din Mărășeștĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Pășcanĭ 8,40 dim., sosește în Iașĭ la 10,45 dim.

București-Vasluĭ, Brăila-Galațĭ, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ la 7.50 seara, din Ploeștĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focșanĭ 1,37 nóptea, din Mărășeștĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galațĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboșĭ 3,22 d., sosește în Galațĭ 4 dim.

București-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteștĭ 9,08 seara, din Costeștĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiașĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., sosește în Vêrciorova 3,32 dim. — De persoane pleacă din Bucureștĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleștĭ 11 dim., din Piteștĭ 11,37, din Costeștĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiașĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, sosește în Vêrciorova 8,25 s. — Fulgerul pleacă din Bucureștĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteștĭ 6.22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiașĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, sosește în Vêrciorova 12,28 noaptea.

București-Craiova, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleștĭ 5.30 seara, din Piteștĭ 6 seara, din Costeștĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, sosește la Craiova 10.20 s.

București-Piteștĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 6.45 d., din Titu 8,21 d., din Goleștĭ 9.46 d., sosește la Piteștĭ 10.44 d.

București-Galațĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 9.40 d., din Ploeștĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboșĭ 5.59 p. m., sosește Galațĭ 6.35 seara.

Acelașĭ tren spre Tecucĭ. — Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p. m., din Focșanĭ 7.48 seara, din Mărășeștĭ 9.02 seara, sosește Tecucĭ 9.45 seara.

București-Predeal, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 4.40 p. m., din Ploeștĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, sosește Predeal 9.10 seara.

Accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 7.35 d., din Ploeștĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., sosește Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 8.50 d., din Ploeștĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., sosește Predeal 1.56 p. m.

București-Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureștĭ 5,35 dim. sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureștĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiu 10,18 d. — *De persoane* din Bucurdștĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,56, sosește Giurgiu 7,48 s.

București-Călărașĭ Feteștĭ-Slobozia, pleacă din Bucureștĭ 7,50 dim., sosește Călărașĭ 12,20 p. m. Feteștĭ 11,59 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREȘTI

Din Iașĭ 7,30 d. și la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. și la 9,30 seara.
Din Galațĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m.
Din Piteștĭ 9,10 seara.
Din Călărașĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,56 p. m. fulgerul, la 0,45 d. și 7,20 s. persoane.